

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARKBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2565 Vol. 14 No. 3 September - December 2022

Received: June 7, 2022

Revised: December 23, 2022

Accepted: December 25, 2022

การสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิต
ในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

Creating learning spaces to build local economy and quality of life
in the Pak Phun of Municipality Nakhon Si Thammarat Province.

เชษฐา มหะหมัด*

เดโช แชน้ำแก้ว

บุญยิ่ง ประทุม

พีระพงศ์ สุจริตพันธ์

พีรดาว สุจริตพันธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: Chettha_muh@nstru.ac.th

Chettha Muhammad

Daycho Khaenamkhaew

Boonying Prathum

Peerarapong Sutcharitpan

Peeradaw Sutcharitpan

Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีพื้นที่ในการวิจัยคือ เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตัวแทนสถาบันการศึกษา ตัวแทนภาคเอกชน โดยการเลือกแบบสโนบอล รวมจำนวนทั้งสิ้น 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 4 กลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวลึกมาวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลเชิงการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า การสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ภายใต้กลุ่ม “ตลาดความสุขชาวเล” ในการสร้างความร่วมมือและสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงร่วมของชุมชน ภาครัฐ และเอกชนในการแลกเปลี่ยนความรู้ของกลุ่มต่าง ๆ และตกผลึกจนกลายเป็นพื้นที่แห่งภูมิปัญญา เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน ภายใต้เครือข่ายการวิจัย ถือเป็นพลังของท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน

คำสำคัญ: พื้นที่การเรียนรู้; เศรษฐกิจท้องถิ่น; คุณภาพชีวิต; เทศบาลเมืองปากพูน

Abstracts

The purpose of this research aims to create learning spaces to build local economy and quality of life in the Pak Phun of municipality Nakhon Si Thammarat Province. It is qualitative research. The research area is Pak Phun Municipality, Nakhon Si Thammarat Province. The key informant was a group of local government organizations, Pak Phun municipality officials, a group of enterprises, education representative, and private groups, which were chosen by snowball. There are 40 people. The tools in this research were observations, in-depth interviews and group discussions by organizing 4 focus groups in order to obtain in-depth information to analyze and present descriptive information. The results of the study found that the creation of learning areas to build the local economy and quality of life in Pak Phun Municipality area in Nakhon Si Thammarat Province. It is located under the group "Chao Ley Happiness Market" to create cooperation and create a learning space that occurs under the community's collective agreement in government and private sector to exchange knowledge and become a space of wisdom, economy and society under a research network project. It is a local power in driving community learning for spatial development in Pak Phun of Municipality.

Keywords: learning spaces; local economy; quality of life; Pak Phun of Municipality

บทนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองผนวกกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 ให้เทศบาลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐ แผนพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ในพื้นที่จังหวัด และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองปากพูน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและดินตะกอนมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง อำเภอมีลักษณะแนวยาวและเป็นแนวยาวจากการตกตะกอนของทรายทำให้เกิดปัญหาการระบายน้ำ ส่วนชายทะเลจะมีป่าชายเลนอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วงในปัจจุบัน เนื่องจากทรัพยากรเหล่านี้ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทางน้ำ เนื่องจากการบุกรุกของบ้านพักอาศัยริมคลองจากการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลเมืองปากพูน เป็นการประเมินโอกาสและอุปสรรคหรือข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ เทศบาลเมืองปากพูนได้รวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล ซึ่งได้มาจากองค์กรของชุมชนท้องถิ่นและข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นำมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ของเทศบาลเมืองปากพูนผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเทศบาลจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาเทศบาลเมืองปากพูน (Pak Phun Municipality, 2018)

พื้นที่เมืองปากพูนมีทั้งหมดทางวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา ประเพณี และศักยภาพในการจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ศักยภาพในการจัดการตนเองด้านเศรษฐกิจและศักยภาพในการจัดการตนเองด้านสังคม (Dhammasaccakarn, et al., 2022) เมื่อพิจารณาถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น Kongpunpin (2014) ที่ศึกษาประเด็นการพัฒนาพิพิธภัณฑ์มีชีวิตที่เน้นการมีส่วนร่วมกับคนในชุมชน ส่วนงานวิจัยของ Srisakulchairak et al. (2013) ศึกษาเพื่อสร้างพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์มีชีวิตด้วยกระบวนการอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม โดยมีแนวคิดการส่งเสริมคุณค่าด้านกายภาพ ผู้คนและเรื่องราวประวัติศาสตร์ของพื้นที่ทำให้เกิดการทบทวน และเห็นถึงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นหรือความทรงจำร่วม ซึ่งเป็นรากเหง้าของชุมชนที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม มีขั้นตอนการทำงานเริ่มจากการสร้างกิจกรรมด้วยกระบวนการกระตุ้นจิตสำนึกการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจและหวงแหนสามารถแก้ปัญหาทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ในขณะที่ Faculty of Architecture Chulalongkorn University (2007) ทำโครงการศึกษาข้อมูลชุมชนเพื่อการพัฒนาเครือข่ายพิพิธภัณฑ์มีชีวิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอนุรักษ์และจัดตั้งเป็นศูนย์ข้อมูลชุมชนใช้สำหรับต่อยอดการพัฒนาไปสู่พิพิธภัณฑ์มีชีวิต เช่นเดียวกับ Faculty of Engineering Chiang Mai University (2010) ได้ศึกษาโครงการการออกแบบเบื้องต้นและความเป็นไปได้สำหรับพิพิธภัณฑ์มีชีวิตโดยจัดนิทรรศการ โดยสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเชื่อมโยงกับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันผลของการดำเนินงาน คือ การเพิ่มความยั่งยืนและให้คงคุณค่าทางวัฒนธรรม อีกทั้ง Penang Heritage Trust : PHT (2012) ได้ศึกษาการอนุรักษ์เมืองจอร์จ ทาวน์ (George Town) ถึงการมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลประวัติศาสตร์ และรูปแบบอาคารเก่า จัดทำป้ายข้อมูลบอกประวัติความสำคัญของถนนและอาคารสำคัญในเมือง สำรวจเส้นทางเชื่อมต่อกับสถานที่สำคัญต่าง ๆ ปัจจุบันเมืองจอร์จ ทาวน์ได้ขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโดยองค์การยูเนสโก (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization-UNESCO) เป็นเมืองตัวอย่างและเป็นแหล่งเรียนรู้ข้อมูลให้กับคนรุ่นหลังได้เกิดการตระหนักรัก หวงแหนและจดจำถิ่นฐานเมืองของตนได้อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ งานวิจัยที่กล่าวข้างต้น นอกเหนือจากการพัฒนาเป็นพิพิธภัณฑ์มีชีวิตที่มีความสำคัญทางสังคมและวัฒนธรรมแล้ว ยังสามารถต่อยอดเพื่อทำเส้นทางท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือทำ โดยงานวิจัยของ Phongsri & Thongchai (2007) ศึกษาศักยภาพในการจัดการทรัพยากรของท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบเกษตรผสมผสานในหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่บนพื้นฐานด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น และโครงสร้างในระบบสาธารณูปโภค เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Pimsen (2003) ได้ศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนสู่หมู่บ้านโปงลางพาว มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่เหนียวแน่น มีการนับถือศาสนาอย่างเข้มแข็ง มีการทำบุญตาม

จารีตประเพณี เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ อีกทั้งยังมีทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวรวมถึงการสร้างเครือข่ายในการท่องเที่ยวของชุมชน

ดังนั้น คณะวิจัยจึงได้ลงพื้นที่เทศบาลปากพูนเพื่อค้นหาปัญหาวิจัยโดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลเมืองปากพูนที่สามารถสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่ได้ จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบแหล่งเรียนรู้ 11 แห่ง ได้แก่ ป่าชายเลน เครื่องปั้นดินเผา ป่าชุมชน น้ำตาลมะพร้าว อาหารทะเล ผักออร์แกนิก หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำจืด การประมงพื้นบ้าน ตลาดน้ำ ละครเงา และการเลี้ยงผึ้ง ปรากฏว่าแหล่งเรียนรู้ดังกล่าวจำนวนมากสามารถขยายไปถึง 2 แหล่ง คือ ฐานทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายเลน และฐานวัฒนธรรม เช่น การทำสวนมะพร้าว การทำน้ำผึ้งป่า และประวัติศาสตร์ปากพูน ที่สามารถเป็นแบบอย่างในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ สร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช และนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้อย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ และเผยแพร่องค์ความรู้อันทรงคุณค่าเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ระเบียบวิธีการวิจัย

คณะวิจัยศึกษาเรื่อง การสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะวิจัยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล และเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มวิสาหกิจชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยา ป่าชายเลน พิพิธภัณฑ์ชุมชน อุโมงค์โกงกาง ผู้ประกอบการสวนมะพร้าว ตัวแทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตัวแทนครูจากโรงเรียนอนุบาลปากพูน (สังกัดเทศบาลเมืองปากพูน) ตัวแทนจากชมรมและโรงเรียนผู้สูงอายุ กลุ่มภาคเอกชนในพื้นที่เช่น ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสัมภาษณ์ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

พื้นที่ในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้คณะวิจัยเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ พื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการลงภาคสนามเพื่อค้นหาปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้การพัฒนาเมือง การพัฒนาเมืองน่าอยู่ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญที่สอดคล้องกับการพัฒนาเทศบาลเมืองปากพูนในอนาคต

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล การวิจัยในครั้งนี้คณะวิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ดังต่อไปนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาลโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เพื่อร่วมศึกษาข้อมูลและร่วมกันออกแบบพื้นที่การเรียนรู้
2. สถานที่ท่องเที่ยว ประกอบด้วย วิสาหกิจชุมชนสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยา ป่าชายเลนพิพิธภัณฑ์ชุมชน อุโมงค์โกงกาง สถานที่ประกอบการสวนมะพร้าว การทำน้ำผึ้งป่าโกงกาง ประวัติศาสตร์ปากพูนโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) การสนับสนุนด้านข้อมูล บุคลากร ทรัพยากร การส่งเสริมและผลักดันนโยบาย และการรวมกลุ่มวิสาหกิจแก่ภาคีที่เกี่ยวข้อง และ Eco Social Business

3. สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โรงเรียนอนุบาลปากพนก (สังกัดเทศบาลเมืองปากพนก) ชมรมและโรงเรียนผู้สูงอายุเพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนเชิงพื้นที่และร่วมออกแบบพื้นที่การเรียนรู้

4. กลุ่มภาคเอกชนในพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว โดยการเลือกแบบสโนบอล (Snow Ball) โดยการศึกษาข้อมูล การสนับสนุนบุคลากร ทรัพยากร การส่งเสริมและมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักค่านโยบาย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรเป้าหมายในการศึกษา

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน/บริษัท	แนวทางร่วมดำเนินการ	การสนับสนุน
1.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปากพนก จังหวัดนครศรีธรรมราช - กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน - สมาชิกสภาเทศบาล	- ให้ข้อมูล - ร่วมศึกษาข้อมูล - ร่วมออกแบบพื้นที่การเรียนรู้	- การสนับสนุนด้านข้อมูล บุคคล และทรัพยากร
2.	สถานประกอบการ - วิสาหกิจชุมชน - สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยาป่าชายเลน - พิพิธภัณฑ์ชุมชน - อุโมงค์โกงกาง - สถานประกอบการสวนมะพร้าว - กลุ่มการทำน้ำผึ้งป่าโกงกาง - พื้นที่ประวัติศาสตร์ปากพนก	- ให้ข้อมูล - ร่วมศึกษาข้อมูล - ร่วมออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ - Eco social business	การสนับสนุนด้าน - ข้อมูล - บุคลากร/กลุ่ม - ทรัพยากร - การส่งเสริมและผลักดันนโยบายและการรวมกลุ่มวิสาหกิจแก่ภาคีที่เกี่ยวข้อง - Eco Social Business
3.	สถาบันการศึกษา - มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช - โรงเรียนอนุบาลปากพนก (สังกัดเทศบาลเมืองปากพนก) - ชมรมและโรงเรียนผู้สูงอายุ	- ให้ข้อมูล - ร่วมศึกษาข้อมูล - ร่วมออกแบบพื้นที่การเรียนรู้	การสนับสนุนด้าน - ข้อมูล - บุคลากร/ครู - ทรัพยากร - การส่งเสริมและผลักดันนโยบายและการรวมกลุ่มวิสาหกิจแก่ภาคีที่เกี่ยวข้อง
4.	ภาคเอกชนในพื้นที่ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว	- ร่วมออกแบบพื้นที่การเรียนรู้	- ข้อมูล - บุคลากร - ทรัพยากร - การส่งเสริมและผลักดันนโยบาย - เครือข่ายความร่วมมือ

วิธีดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะวิจัยได้กำหนดวิธีการ การดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูลเพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพนก จังหวัดนครศรีธรรมราช (Learning Space)

1. ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัยโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยใช้คำถามปลายเปิดและศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย รวมถึงข้อมูลปฐมภูมิเพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์มีชีวิตร่วมกับแกนนำชุมชนผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคธุรกิจเพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์มีชีวิตจำนวน 1 พื้นที่ ในเทศบาลเมืองปากพูน (Learning Space)

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการสนทนากลุ่มจากแกนนำชุมชน ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคธุรกิจ โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 4 กลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวลึกและการนำไปใช้อย่างเป็นระบบในประเด็นพื้นที่การเรียนรู้กับผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่มได้แก่ ภาคประชาชน ผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน นำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำไปสู่การจัดประชุมเพื่อหาข้อสรุปและได้ฐานข้อมูลพื้นที่เพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์มีชีวิตจำนวน 1 พื้นที่ในเทศบาลเมืองปากพูน (Learning Space)

3. นำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมเป็นหมวดหมู่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์พร้อมนำเสนอต่อสาธารณชน

4. ดำเนินการสัมมนากลุ่มครั้งสุดท้ายเพื่อเสนอข้อมูลการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ “ตลาดความสุขชาวเล” ได้แก่ กลุ่มภาคประชาชน ตัวแทนผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลในแต่ละกลุ่มเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละด้าน

5. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์และสรุปผลสร้างพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้พิพิธภัณฑ์มีชีวิต (Collaborative Mechanism) โดยการสนทนากลุ่ม และ SWOT Analysis สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์มีชีวิต (Learning Space) ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เป้าหมายเพื่อนำไปสู่การรวมรวมเป็นองค์ความรู้ท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ โดยการจำแนกข้อมูลที่คณะวิจัยวางไว้ และหลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นตามวัตถุประสงค์ และการนำเสนอข้อมูลในเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

พื้นที่แห่งการเรียนรู้ของปากพูน ประกอบด้วย เครือข่ายคณะผู้วิจัย ภาคประชาชน ตัวแทนผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน ถือเป็นพลังของท้องถิ่นในการขับเคลื่อนเรียนรู้ชุมชน ภายใต้การสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ตลาดความสุขชาวเล ในการสร้างความร่วมมือ และสร้างพื้นที่เรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. พื้นที่การเรียนรู้ตลาดความสุขชาวเล โดยความร่วมมือดังต่อไปนี้

1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นฐานองค์ความรู้ในการขับเคลื่อนกลไกความร่วมมือให้กับพื้นที่ปากพูน รวมถึงแนวนโยบายในการจัดการชุมชนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชน

1.2 โรงเรียนอนุบาลปากพูน เป็นฐานในการจัดการเรียนรู้และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์มีชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ ให้เด็กเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ในท้องถิ่นดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันก็สามารถกลายเป็นแหล่งหรือสถานการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็ก และเยาวชนได้ศึกษาวัฒนธรรม วิถีชีวิตของตนเอง เช่น การศึกษาอุโมงค์โกงกาง ชาวสวนมะพร้าว รวมถึงวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง ซึ่งรวบรวมไว้ในตลาดความสุขชาวเล

1.3 โรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นเครื่องมือผลักดันนำองค์ความรู้จากการศึกษาวิจัย และกลไกความร่วมมือที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในฐานะบุคคลที่มีความรู้ และทรงคุณค่าที่สามารถถ่ายทอด

ประสบการณ์ และองค์ความรู้จากพิพิธภัณฑ์มีชีวิตในพื้นที่ปากพูนทำให้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นสามารถสืบทอดไปยังเด็กและเยาวชนต่อไป

1.4 พัฒนาชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการสนับสนุนในเรื่ององค์ความรู้และแนวทางในการจัดการประเด็นการส่งเสริมอาชีพ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อยกระดับมูลค่าเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้โดยความร่วมมือจากท้องถิ่น

1.5 เทศบาลเมืองปากพูน เป็นจุดศูนย์กลางในการสร้างกลไกความร่วมมือ และพื้นที่ศูนย์เรียนรู้ ทั้งภาครัฐ ชุมชน ท้องถิ่น และภาคเอกชน นำไปสู่การสร้างกลไกและความร่วมมือ ซึ่งเทศบาลเมืองปากพูนนั้นสามารถขับเคลื่อนไปตามแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับการสร้างศูนย์การเรียนรู้ในลักษณะพิพิธภัณฑ์มีชีวิตภายใต้กฎกติกาที่เกิดขึ้นของชุมชน รวมถึงสร้างตลาดเศรษฐกิจให้กลายเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ และยังเป็นศูนย์กลางสำคัญในการรวมกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นภาครัฐ และนำเอกชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนาชุมชน

2. พื้นที่การเรียนรู้ ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงจากชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน โดยอาศัยความร่วมมือจากชุมชนเพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ ประกอบด้วย อุโมงค์โพงกวางและน้ำผึ้งจากอุโมงค์โพงกวางในชุมชนหมู่ที่ 4 ชุมชน หมู่ที่ 4 ผู้ประกอบการสวนมะพร้าว หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 8 กลุ่มประมงพื้นบ้าน ดังนี้

2.1 อุโมงค์โพงกวางในพื้นที่หมู่ที่ 4 ของเมืองปากพูน อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช มีพื้นที่อยู่ไม่น้อยกว่า 4,000 ไร่ เป็นป่าชายเลน (mangrove forest ecosystem) ถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาวชุมชนปากพูน ในการดำรงชีวิต การจับสัตว์น้ำในการสร้างบ้านปลาก่อ การยกยอจับสัตว์น้ำ จับกุ้งด้วยมือ (ตบกุ้ง) จับปูดำด้วยมือเปล่า จับปูแสม (เปี้ยว) และแปรรูปผลผลิตทางการประมง ภูมิปัญญาการตีผึ้งในป่าโพงกวางถือเป็นภูมิปัญญาในการหาเลี้ยงชีพมายาวนาน

2.2 ผู้ประกอบการชาวสวนมะพร้าว ประกอบด้วย

2.2.1 สวนมะพร้าวบ้านพ่อเชื่อง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นสวนที่รับซื้อผลมาผลิตต้นกล้าเอง จำหน่ายพันธุ์มะพร้าวชุมพร 2 ที่เน้นวิธีการเพาะ และขยายพันธุ์จากสื่อต่าง ๆ และเรียนรู้จากภูมิปัญญาในการขยายพันธุ์ ในขณะเดียวกันก็ใช้รูปแบบการเกษตรแบบผสมผสานในการปลูก พริก มะเขือ ผัก กว๊ายชนิดต่าง ๆ แซมในร่องสวน ขุดร่องไว้เก็บน้ำ เลี้ยงปลาในร่องน้ำ ทำการเลี้ยงวัวบนโคก เลี้ยงไก่ เป็ด เป็นอาหารและเพื่อเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่ง ต่อมาก็ได้ศึกษาที่กฎวิธีจนมีความต้องการของตลาดจำนวนมาก

2.1.2 สวนมะพร้าวแม่ทองพริ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้การปลูกมะพร้าวและปลูกมะนาวแซม มีการทำมะพร้าวเป็นไม้แคระเป็นและศูนย์การเรียนรู้การผลิตน้ำตาลมะพร้าว (น้ำตาลปี๊บ) น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น น้ำมันมะพร้าวสกัดร้อน น้ำตาลมะพร้าวคาราเมล น้ำตาลมะพร้าวแบบผง และการให้ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

2.2.3 สวนมะพร้าวคำสิงห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ถือเป็น การดำเนินงานในรูปแบบครัวเรือนและบริหารจัดการตามความถนัดภายในครอบครัว มีการปลูกมะพร้าวน้ำหอม ส้มโอทับทิมสยาม ส้มโอขาวน้ำผึ้ง ส้มโอทองดี ฝรั่งพันธุ์กิมจู และปลูกผักสวนครัว เพื่อใช้ในครัวเรือนและจำหน่าย มีทั้งการจำหน่ายโดยวิธีการขายตรง การขายออนไลน์ ยังเป็นสวนเกษตรผสมผสานเชิงท่องเที่ยวและมีผู้คนมาศึกษาดูงาน หลากหลาย

2.2.4 สวนมะพร้าวลุงเดือน ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจครัวเรือน แบ่งหน้าที่กันทำตามความถนัด ไม่มีการรวมกลุ่ม มีการยกร่องปลูกมะพร้าวเพียงอย่างเดียว ใช้วิธีขายตรง ขายออนไลน์ มีลูกค้าจากคนในชุมชนและต่างจังหวัด

2.2.5 กลุ่มประมงพื้นบ้าน ชุมชนประมงพื้นบ้านปากพูน หมู่ที่ 4 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ภูมิปัญญาในการทำประมงของชาวประมงพื้นบ้านปากพูน ยังมีความหลากหลาย และแตกต่างจากชาวประมงพื้นบ้านกลุ่มอื่น ๆ ที่อยู่ในตำบลปากพูนและชุมชนรอบอ่าวนครศรีธรรมราช

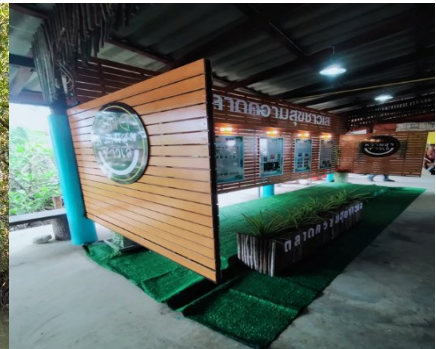
โดยสรุป การสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งตั้งอยู่ภายใต้กลุ่ม “ตลาดความสุขชาวเล” เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงร่วมของชุมชนในการแลกเปลี่ยนความรู้ของกลุ่มภาคประชาชน ตัวแทนผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน และตกผลึกจนกลายเป็นพื้นที่แห่งภูมิปัญญา เศรษฐกิจ และสังคมของการพัฒนาเชิงพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน ดังภาพที่ 1-6

ภาพที่ 1 ตลาดความสุขชาวเล
ที่มา: (Muhammad et al., 2022)

ภาพที่ 2 โครงการวิจัยที่ 1
เรื่องอุโมงค์โกงกาง
ที่มา: (Rammasut & Werapong, 2022)

ภาพที่ 3 โครงการวิจัยที่ 2
เรื่องเกลopakพูน
ที่มา: (Muhammad et al., 2022)

ภาพที่ 4 โครงการวิจัยที่ 3
เรื่อง พริ้วผูกเกลอก
ที่มา: (Damrongwattana, et al., 2022)

ภาพที่ 5 โครงการวิจัยที่ 4
เรื่อง ทุนประวัติศาสตร์ปากพูน
ที่มา: (Kunweechuay & Kunweechuay, 2022)

ภาพที่ 6 โครงการวิจัยที่ 5
เรื่อง การประเมินและพัฒนาระดับ
คุณภาพชีวิตฯ
ที่มา: (Thawa & Tunyarat, 2022)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการสร้างพื้นที่การเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongpunpin (2014) พบว่า การพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ในเชิงประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตภายใต้การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Srisakulchairak et al. (2013) พบว่า ส่งเสริมคุณค่าด้านกายภาพ ผู้คน และเรื่องราวประวัติศาสตร์ของพื้นที่ ภาคภูมิใจ หวงแหวน และ กระตุ้นจิตสำนึกการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ในขณะที่ Faculty of Architecture Chulalongkorn University (2007) พบว่า การจัดตั้งเป็นศูนย์ข้อมูลชุมชนใช้สำหรับต่อยอดการพัฒนาไปสู่พิพิธภัณฑ์มีชีวิต โดยสอดคล้องกับผล การศึกษาในลักษณะ “ตลาดความสุขชาวเล” ในการสร้างความร่วมมือและสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลง ร่วมของชุมชนในการแลกเปลี่ยนความรู้ของกลุ่มต่าง ๆ สอดคล้องกับ Faculty of Engineering Chiang Mai University (2010) พบว่า ใช้วิธีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยจัดนิทรรศการ และเชื่อมโยงกับ

หน่วยงานท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน เช่นเดียวกับ Penang Heritage Trust : PHT (2012) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลประวัติศาสตร์ชุมชน จัดทำป้ายข้อมูล บอกระวัติความสำคัญของถนนและอาคาร เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับสถานที่สำคัญต่าง ๆ หรือเป็น “เส้นทางท่องเที่ยว” โดยงานวิจัยของ Phongsri and Thongchai (2007) พบว่า การจัดการทรัพยากรของท้องถิ่นสู่การส่งเสริมเป็น “เส้นทางท่องเที่ยว” และเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ภายใต้การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Pimsen (2003) พบว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมและการสร้างเครือข่ายในการท่องเที่ยวในทุกหมู่บ้าน จึงอาจกล่าวได้ว่าพื้นที่การเรียนรู้เทศบาลเมืองปากพูนในลักษณะ “ตลาดความสุขชาวเล” เป็นเมืองตัวอย่าง และเป็นแหล่งเรียนรู้ข้อมูลให้กับคนรุ่นหลังได้ตระหนักและวางแผนพื้นที่แห่งภูมิปัญญา เศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และส่งผลต่อเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น และการประกอบอาชีพของคนในเทศบาลเมืองปากพูน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยจากการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ผ่านตลาดความสุขชาวเล สามารถยกระดับเศรษฐกิจชุมชน รวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปคือ การยกระดับเมืองปากพูนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “เกลอปากพูน : การสร้างกลไกความร่วมมือและเครือข่ายพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้พิพิธภัณฑสถานมีชีวิตเพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตในพื้นที่เทศบาลเมืองปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช” ขอขอบคุณทุนของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หน่วยบริหาร และจัดการทุน ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (เลขที่สัญญา นสท. -ปม. 020/2564)

References

- Damrongwattana, J. Karnchanan, P. & Charoenwong, Y. *Prao Puek Kler: A process of building a business learning network in order to change production methods to enhance the local economy and quality of life of coconut plantation entrepreneurs in Pak Phun municipality. Nakhon Si Thammarat Province.* (Research report). Bangkok : Thailand Science Research and Innovation (TSRI) and Program Management Unit on Area Based Development (PMUA). (in Thai)
- Dhammasaccakarn, W., Ratchapolsit, A. , Ratchapolsit, P., Dhammasajjakan, A. , & Sanguankaew, A.(2022). Community capital and self-management potential for the sustainable development of local communities. *Narkbhutparitat Journal*, 14(1), 22-32. (in Thai)
- Faculty of Architecture Chulalongkorn University. (2007). *Master Plan for Sustainable Tourism Development in Koh Lanta Yai Krabi Province.* Bangkok: Faculty of Architecture Chulalongkorn University. (in Thai)

- Faculty of Engineering Chiang Mai University. (2010). Initial Design and Feasibility Study for Living Museum of Mae Hong Son City. (Research report). Bangkok: The Thailand Research Fund. (in Thai)
- Kongpunpin, C. (2014). *Development of a living museum in Nathon area, Koh Samui*. Chiang Mai: Chiang Mai University. (in Thai)
- Kunweechuay, M. & Kunweechuay, N. (2022). *Pak Phun Historical Capital for Local pride and BResource Restoration*. Research report). Bangkok : Thailand Science Research and Innovation (TSRI) and Program Management Unit on Area Based Development (PMUA). (in Thai)
- Muhammud, C. Khaenamkhaew, D. Pratum, B. Sutcharitpan, P and Sutcharitpan, P. (2022). *Friendship of Pak Phun: Creation of cooperation mechanisms and networks to develop living museum learning areas to build local economy and quality of life in Pak Phun municipal area in Nakhon Si Thammarat Province Thailand*. (Research report). Bangkok: Thailand Science Research and Innovation (TSRI) and Program Management Unit on Area Based Development (PMUA). (in Thai)
- Pak Phun Municipality. (2018). *Pak Phun Municipality Mueang Nakhon Si Thammarat District Nakhon Si Thammarat Province*. Retrieved 2022, June 5, from <https://www.pakpooncity.go.th/>. (in Thai)
- Penang Heritage Trust: PHT. (2012). *Penang Heritage Trust (PHT)*. Retrieved 2022, June 5, from <https://www.facebook.com/PenangHeritage/>.
- Phongsri, W. & Thongchai, S. (2007). *The Creation of Integrated Tourism Model in Khong Chiam District. Ubon Ratchathani Province*. (Thesis). Nakhon Pathom: Mahidol University. (in Thai)
- Pimsen, S. (2003). *Potential in Cultural Tourism of Phutai Community, Ban Phon*. Bangkok : The Thailand Research Fund. (in Thai)
- Rammasut, S. & Werapong, M. (2022). *Mangrove Tunnel : Biodiversity in the mangrove forest area to develop and upgrade to the development of a living museum to support learning for sustainability and extend to products and services in Pak Phun community area, Pak Phun Subdistrict, Mueang District, Nakhon Si Thammarat Province*. (Research report). Bangkok: Thailand Science Research and Innovation (TSRI) and Program Management Unit on Area Based Development (PMUA). (in Thai)
- Srisakulchairak, T. & Saisakret, P. (2013). *Studying the possibility of participatory conservation and improvement of the old city of Lopburi to the livable heritage city of Thailand*. (Research report). Bangkok: Thailand Science Research and Innovation (TSRI). (in Thai)
- Thawa, N. & Tunyarat, H. (2022). *Assessment and development of quality of life and economy of the community of Muang Phun Municipality, Muang District, Nakhon Si Thammarat Province*. (Research report). Bangkok: Thailand Science Research and Innovation (TSRI) and Program Management Unit on Area Based Development (PMUA). (in Thai)

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐา มุหะหมัด

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: Chettha_muh@nstru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดโช แขน้ำแก้ว

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: Daycho_kha@nstru.ac.th

อาจารย์ บุญยิ่ง ประทุม

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: baocd12@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระพงศ์ สุจริตพันธ์

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: Peerapong_sut@nstru.ac.th

อาจารย์ พีรดาว สุจริตพันธ์

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: aummomi@hotmail.com

